I

(Zakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP (EU) 2016/1112 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 6. julija 2016

o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Tuniziji

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 212(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odnosi med Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: Unija) in Republiko Tunizijo (v nadaljnjem besedilu: Tunizija) se razvijajo v okviru evropske sosedske politike (ESP). Tunizija je 17. julija 1995 kot prva sredozemska država podpisala pridružitveni sporazum ([2]) z Unijo, ki je začel veljati 1. marca 1998. V skladu z navedenim sporazumom je Tunizija leta 2008 dokončno odpravila tarife za industrijske proizvode in tako postala prva sredozemska država, ki je vstopila v območje proste trgovine z Unijo. Dvostranski politični dialog in gospodarsko sodelovanje se nadalje razvijata v okviru akcijskih načrtov ESP, od katerih najnovejši zajema obdobje 2013–2017.

(2) Po revoluciji, ko je bil predsednik Ben Ali 14. januarja 2011 prisiljen zapustiti državo, so v Tuniziji 23. oktobra 2011 potekale prve svobodne in demokratične volitve. Januarja 2014 je bila sprejeta nova ustava, v četrtem četrtletju 2014 pa so potekale parlamentarne in predsedniške volitve, pri čemer so si glavni politični akterji prizadevali za nadaljnje reforme za vzpostavitev popolnoma demokratičnega sistema.

(3) Med tem procesom politične tranzicije so na tunizijsko gospodarstvo negativno vplivali stalni nemiri, regionalna nestabilnost (vključno z učinkom libijskega konflikta) ter neugodne razmere v mednarodnem okolju (zlasti v Uniji, glavni trgovinski partnerici Tunizije). Ta negativni razvoj dogodkov je občutno oslabil njeno gospodarsko rast, pa tudi njen proračunski in plačilnobilančni položaj.

(4) Unija od leta 2011, po političnih spremembah v Tuniziji, izraža neomajno zavezanost podpori Tunizije pri njenem procesu gospodarskih in političnih reform. Povečala je finančno podporo Tuniziji ter okrepila sodelovanje na mnogih področjih, vključno s civilno družbo, volilnim sistemom, varnostjo, regionalnim razvojem ter socialnimi in gospodarskimi reformami. Ponudila je tudi možnost sklenitve sporazuma o poglobljenem in razširjenem območju proste trgovine, o katerem so se pogajanja začela oktobra 2014.

([1]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 24. junija 2016.
([2]) Evro-mediteranski sporazum o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Tunizijo na drugi strani (UL L 278, 21.10.2005, str. 9).

(5) V takih težkih gospodarskih in finančnih razmerah so se tunizijski organi in Mednarodni denarni sklad (MDS) aprila 2013 dogovorili o nepreventivnem triletnem aranžmaju „stand-by“ v višini 1 146 milijonov SDR (posebne pravice črpanja) v podporo Tuniziji za program gospodarskih prilagoditev in reform, ki je bil naknadno podaljšan do konca leta 2015. Na podlagi šestih zaključenih pregledov izvajanja programov je Tunizija v okviru programa MDS črpala 1 500 milijonov USD.

(6) Avgusta 2013 je Tunizija zaprosila za dodatno makrofinančno pomoč Unije. Na tej podlagi je bil maja 2014 sprejet sklep o zagotavljanju makrofinančne pomoči v višini 300 milijonov EUR v obliki posojil (MFA-I) ([1]). Memorandum o soglasju, ki določa pogoje politike v zvezi z MFA-I, je začel veljati 4. marca 2015. Po izvedbi dogovorjenih strateških ukrepov je bila prva tranša MFA-I izplačana 7. maja 2015, druga pa 1. decembra 2015.

(7) Unija je dala za obdobje 2011–2015 na voljo 524 milijonov EUR v obliki nepovratnih sredstev na podlagi svojih rednih programov sodelovanja v podporo programu gospodarskih in političnih reform Tunizije. Poleg tega je bilo Tuniziji v obdobju 2011–2013 dodeljenih 155 milijonov EUR v okviru programa SPRING (Support for partnership, reforms and inclusive growth), v obdobju 2014–2015 pa ji je bilo dodeljenih 122 milijonov EUR v okviru krovnega programa. Poleg tega je Evropska investicijska banka od leta 2011 zagotovila posojila v višini 1 338 milijonov EUR.

(8) Leta 2015 je gospodarstvo Tunizije močno oslabilo več terorističnih napadov, ki so bili usmerjeni na ključne gospodarske panoge, na primer turizem in promet, ter katerih cilj je bil preprečiti konsolidacijo politične tranzicije. Ti napadi so negativno vplivali na oživljanje gospodarstva, ki se je začelo v Tuniziji. Ti dogodki so skupaj z vztrajno regionalno nestabilnostjo (vključno z oživitvijo libijskega konflikta) ter še vedno šibkim evropskim in svetovnim gospodarskim okoljem še poslabšali že tako slab plačilnobilančni in proračunski položaj. Zaradi tega so nastale velike finančne vrzeli v plačilni bilanci in proračunu.

(9) V teh težavnih razmerah je Unija ponovno poudarila svojo zavezanost podpori Tunizije pri njenem procesu gospodarskih in političnih reform. Ta zaveza je bila izražena v sklepih srečanja pridružitvenega sveta med Unijo in Tunizijo marca 2015 ter po terorističnih napadih junija 2015 v Soussu v sklepih Sveta z dne 20. julija 2015. Politična in gospodarska podpora Unije reformnemu procesu v Tuniziji je skladna s politiko Unije do regije južnega Sredozemlja, kakor je določena v okviru ESP.

(10) Po poslabšanju gospodarskega in finančnega položaja Tunizije sta MDS in Tunizija začela razgovore o nasledstveni ureditvi, ki bi vključevala večjo vsoto in bi lahko imela obliko razširjenega instrumenta financiranja (v nadaljnjem besedilu: program MDS), obsegala pa bi verjetno obdobje štirih let, z začetkom spomladi 2016. Namen novega programa MDS bi bila zmanjšanje kratkoročnih plačilnobilančnih težav Tunizije in spodbujanje izvajanja odločnih prilagoditvenih ukrepov.

(11) Tunizija je avgusta 2015 zaradi slabšanja gospodarskega stanja in obetov Unijo zaprosila za dodatno makrofinančno pomoč.

(12) Ker je Tunizija država, ki jo zajema ESP, bi se morala šteti za upravičenko do makrofinančne pomoči Unije.

(13) Makrofinančna pomoč Unije bi morala biti izreden finančni instrument nevezane in nenamenske plačilnobilančne podpore, namenjene takojšnjim potrebam upravičenke po zunanjem financiranju, in bi morala podpreti izvajanje strateškega programa, ki vsebuje takojšnje odločne ukrepe prilagajanja in strukturnih reform, oblikovane za kratkoročno izboljšanje plačilnobilančnega položaja.

(14) Ker je v plačilni bilanci Tunizije še vedno znatna vrzel pri zunanjem financiranju, ki presega sredstva, ki jih zagotavljajo MDS in druge večstranske institucije, je makrofinančna pomoč Unije Tuniziji v trenutnih izrednih okoliščinah ustrezen odziv na prošnjo Tunizije za podporo gospodarski stabilizaciji v povezavi s programom MDS. Makrofinančna pomoč Unije bi z dopolnitvijo sredstev iz finančnega aranžmaja MDS podprla gospodarsko stabilizacijo in program strukturnih reform Tunizije.

([1]) Sklep št. 534/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o zagotavljanju makrofinančne pomoči Republiki Tuniziji (UL L 151, 21.5.2014, str. 9).

(15) Makrofinančna pomoč Unije bi morala biti namenjena za podporo ponovni vzpostavitvi vzdržnega stanja zunanjega financiranja Tunizije, s čimer bi podprla njen gospodarski in družbeni razvoj.

(16) Določitev zneska makrofinančne pomoči Unije temelji na celoviti kvantitativni oceni preostalih potreb Tunizije po zunanjem financiranju in upošteva zmožnost države, da se financira z lastnimi sredstvi, zlasti z mednarodnimi rezervami, ki so ji na voljo. Makrofinančna pomoč Unije bi morala dopolnjevati programe in finančna sredstva, ki jih zagotavljata MDS in Svetovna banka. Pri določanju zneska pomoči se upoštevajo tudi pričakovani finančni prispevki večstranskih donatorjev, potreba po zagotavljanju pravične porazdelitve bremena med Unijo in drugimi donatorji, drugi instrumenti Unije za zunanje financiranje, ki se že uporabljajo v Tuniziji, in dodana vrednost celotne vključenosti Unije.

(17) Komisija bi morala zagotoviti pravno in vsebinsko skladnost makrofinančne pomoči Unije s ključnimi načeli, cilji in ukrepi, sprejetimi na različnih področjih zunanjega delovanja, ter drugimi ustreznimi politikami Unije.

(18) Makrofinančna pomoč Unije bi morala podpirati zunanjo politiko Unije do Tunizije. Službe Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje bi morale v celotnem obdobju zagotavljanja makrofinančne pomoči tesno sodelovati, da bi usklajevale in zagotavljale doslednost zunanje politike Unije.

(19) Makrofinančna pomoč Unije bi morala podpirati zavezanost Tunizije vrednotam, ki jih deli z Unijo, vključno z demokracijo, pravno državo, dobrim upravljanjem, spoštovanjem človekovih pravic, trajnostnim razvojem in zmanjševanjem revščine, kakor tudi njeno zavezanost načelom odprte in pravične trgovine, ki temelji na pravilih.

(20) Predpogoj za dodelitev makrofinančne pomoči Unije bi moral biti, da Tunizija spoštuje učinkovite demokratične mehanizme, vključno z večstrankarskim parlamentarnim sistemom, in pravno državo ter zagotavlja spoštovanje človekovih pravic. Poleg tega bi morali posebni cilji makrofinančne pomoči Unije povečati učinkovitost, preglednost in odgovornost sistemov za upravljanje javnih financ v Tuniziji ter spodbujati strukturne reforme, katerih cilj je podpiranje trajnostne in vključujoče rasti, ustvarjanja novih delovnih mest in fiskalne konsolidacije. Komisija in Evropska služba za zunanje delovanje bi morali redno spremljati izpolnjevanje predpogojev in doseganje navedenih ciljev.

(21) Da bi zagotovili učinkovito zaščito finančnih interesov Unije, povezanih z makrofinančno pomočjo Unije, bi morala Tunizija sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje in boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nepravilnostim, povezanim s pomočjo. Poleg tega bi bilo treba sprejeti določbe, na podlagi katerih bi Komisija izvajala nadzor, Računsko sodišče pa revizije.

(22) Sprostitev makrofinančne pomoči Unije ne posega v pristojnosti Evropskega parlamenta in Sveta kot proračunskega organa.

(23) Zneski rezervacij, potrebnih za makrofinančno pomoč, bi morali biti skladni s proračunskimi sredstvi, odobrenimi v večletnem finančnem okviru.

(24) Makrofinančno pomoč Unije bi morala upravljati Komisija. Da bi se Evropskemu parlamentu in Svetu zagotovila možnost spremljanja izvajanja tega sklepa, bi ju morala Komisija redno obveščati o razvoju dogodkov v zvezi s pomočjo in jima posredovati ustrezne dokumente.

(25) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega sklepa bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(26) Za makrofinančno pomoč Unije bi morali veljati pogoji gospodarske politike, ki se določijo v memorandumu o soglasju. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja in zaradi učinkovitosti bi bilo treba na Komisijo prenesti

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

pooblastila za pogajanja o teh pogojih s tunizijskimi organi pod nadzorom odbora predstavnikov držav članic v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011. V skladu z navedeno uredbo bi se moral praviloma uporabljati svetovalni postopek, razen v primerih, ki so določeni v navedeni uredbi. Ob upoštevanju potencialno pomembnega učinka pomoči, višje od 90 milijonov EUR, je primerno, da se za posle, ki ta prag presegajo, uporablja postopek pregleda. Ob upoštevanju zneska makrofinančne pomoči Unije Tuniziji bi se moral za sprejetje memoranduma o soglasju in za kakršno koli zmanjšanje oziroma zamrznitev ali ukinitev pomoči uporabljati postopek pregleda –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Unija da Tuniziji na voljo makrofinančno pomoč v višini največ 500 milijonov EUR (v nadaljnjem besedilu: makrofinančna pomoč Unije), da bi podprla gospodarsko stabilizacijo in obsežen načrt reform Tunizije. Pomoč prispeva k pokritju plačilnobilančnih potreb Tunizije, kot so opredeljene v programu MDS.

2. Celotni znesek makrofinančne pomoči Unije se Tuniziji zagotovi v obliki posojil. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v imenu Unije najame posojila na kapitalskih trgih ali pri finančnih institucijah in nato izposojena sredstva posodi naprej Tuniziji. Zapadlost posojil v povprečju ne sme presegati 15 let.

3. Sprostitev makrofinančne pomoči Unije upravlja Komisija v skladu s sporazumi ali dogovori, sklenjenimi med MDS in Tunizijo, ter v skladu z glavnimi načeli in cilji gospodarskih reform, določenih v pridružitvenemu sporazumu med EU in Tunizijo. Komisija redno obvešča Evropski parlament in Svet o dogajanjih v zvezi z makrofinančno pomočjo Unije, tudi o izplačilih, in jima pravočasno predloži ustrezne dokumente.

4. Makrofinančna pomoč Unije se da na voljo za obdobje dveh let in pol z začetkom na prvi dan po začetku veljavnosti memoranduma o soglasju iz člena 3(1).

5. Če se finančne potrebe Tunizije v obdobju izplačevanja makrofinančne pomoči Unije glede na začetne napovedi znatno zmanjšajo, Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 7(2) zmanjša znesek pomoči oziroma pomoč prekine ali ukine.

Člen 2

1. Predpogoj za dodelitev makrofinančne pomoči Unije je, da Tunizija spoštuje učinkovite demokratične mehanizme, vključno z večstrankarskim parlamentarnim sistemom, in pravno državo ter zagotavlja spoštovanje človekovih pravic.

2. Komisija in Evropska služba za zunanje delovanje spremljata izpolnjevanje predpogoja iz odstavka 1 v celotnem obdobju izvajanja makrofinančne pomoči Unije.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata v skladu s Sklepom Sveta 2010/427/EU ([1]).

Člen 3

1. Komisija se v skladu s postopkom pregleda iz člena 7(2) s tunizijskimi organi dogovori o jasno opredeljenih pogojih gospodarske politike in finančnih pogojih, osredotočenih na strukturne reforme in zdrave javne finance, ki naj

([1]) Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

veljajo za makrofinančno pomoč Unije in se določijo v memorandumu o soglasju (v nadaljnjem besedilu: memorandum o soglasju). Pogoji gospodarske politike in finančni pogoji, določeni v memorandumu o soglasju, so skladni s sporazumi ali dogovori iz člena 1(3), vključno s programi makroekonomskega prilagajanja in strukturnih reform, ki jih izvaja Tunizija ob podpori MDS.

2. Namen pogojev iz odstavka 1 je zlasti povečanje učinkovitosti, preglednosti in odgovornosti sistemov za upravljanje javnih financ v Tuniziji, vključno v zvezi z uporabo makrofinančne pomoči Unije. Pri oblikovanju strateških ukrepov se ustrezno upošteva tudi napredek v zvezi z vzajemnim odpiranjem trgov, razvojem pravične trgovine, ki temelji na pravilih, ter drugimi prednostnimi nalogami v okviru zunanje politike Unije. Komisija redno spremlja napredek pri doseganju teh ciljev.

3. Podrobni finančni pogoji makrofinančne pomoči Unije se določijo v sporazumu o posojilu, ki ga skleneta Komisija in tunizijski organi.

4. Komisija redno preverja, ali so pogoji iz člena 4(3) še vedno izpolnjeni, vključno, ali so gospodarske politike Tunizije v skladu s cilji makrofinančne pomoči Unije. Pri tem Komisija tesno sodeluje z MDS in Svetovno banko ter po potrebi z Evropskim parlamentom in Svetom.

Člen 4

1. Ob upoštevanju pogojev iz odstavka 3 da Komisija makrofinančno pomoč Unije na voljo v treh posojilnih obrokih. Višina posameznega obroka se določi v memorandumu o soglasju.

2. Za zneske makrofinančne pomoči Unije se po potrebi oblikujejo rezervacije v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 ([1]).

3. Komisija sklene, da bo izplačala obroke, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) predpogoj iz člena 2;

(b) trajno zadovoljivi rezultati pri izvajanju strateškega programa, ki vsebuje odločne ukrepe prilagajanja in strukturnih reform, podprte z nepreventivnim kreditnim aranžmajem z MDS, ter

(c) zadovoljivo izvajanje gospodarske politike in finančnih pogojev, dogovorjenih v memorandumu o soglasju.

Drugi obrok se načeloma ne izplača prej kot v treh mesecih po izplačilu prvega obroka. Tretji obrok se načeloma ne izplača prej kot v treh mesecih po izplačilu drugega obroka.

4. Kadar se pogoji iz prvega pododstavka odstavka 3 trajno ne izpolnjujejo, Komisija začasno prekine ali ukine izplačilo makrofinančne pomoči Unije. V takih primerih Evropski parlament in Svet obvesti o razlogih za to prekinitev ali ukinitev.

5. Makrofinančna pomoč Unije se izplača Centralni banki Tunizije. Ob upoštevanju določb, ki se dogovorijo v memorandumu o soglasju, vključno s potrditvijo preostalih potreb po proračunskem financiranju, se lahko sredstva Unije prenesejo tunizijskemu ministrstvu za finance kot končnemu upravičencu.

([1]) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 145, 10.6.2009, str. 10).

Člen 5

1. Najemanje in dajanje posojil v povezavi z makrofinančno pomočjo Unije se izvedeta v eurih z istim datumom valute, pri čemer Unija ni vključena v spremembe zapadlosti in ni izpostavljena kakršnemu koli tečajnemu ali obrestnemu tveganju ali kakršnemu koli drugemu poslovnemu tveganju.

2. Kadar okoliščine to dopuščajo in če Tunizija za to zaprosi, lahko Komisija sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se v posojilne pogoje vključi klavzulo o predčasnem odplačilu, pri čemer se ustrezajoča klavzula vključi tudi v pogoje poslov najemanja posojil.

3. Kadar okoliščine dovoljujejo izboljšanje obrestne mere posojila in če Tunizija za to zaprosi, se lahko Komisija odloči za refinanciranje vseh ali dela prvotno najetih posojil ali prestrukturiranje ustreznih finančnih pogojev. Posli refinanciranja ali prestrukturiranja se izvedejo v skladu z odstavkoma 1 in 4 ter ne učinkujejo na podaljšanje zapadlosti zadevnega posojila ali povečanje zneska neodplačanega kapitala na dan refinanciranja ali prestrukturiranja.

4. Vse stroške, ki jih ima Unija v zvezi z najemanjem in dajanjem posojil v skladu s tem sklepom, krije Tunizija.

5. Komisija obvešča Evropski parlament in Svet o dogajanjih v zvezi s posli iz odstavkov 2 in 3.

Člen 6

1. Makrofinančna pomoč Unije se izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta ([1]) in Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1268/2012 ([2]).

2. Makrofinančna pomoč Unije se izvaja v okviru neposrednega upravljanja.

3. Sporazum o posojilu iz člena 3(3) vsebuje določbe o:

(a) zagotovitvi, da Tunizija redno preverja, ali se je financiranje iz proračuna Unije uporabljajo pravilno, sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter po potrebi uporabi pravna sredstva za izterjavo vseh nepravilno porabljenih sredstev, zagotovljenih na podlagi tega sklepa;

(b) zagotovitvi zaščite finančnih interesov Unije, zlasti določitvi posebnih ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in vseh drugih nepravilnosti v zvezi z makrofinančno pomočjo Unije ter za boj proti navedenim pojavom, v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ([3]), Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ([4]) ter Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]);

(c) izrecni pooblastitvi Komisije, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, ali njenih predstavnikov, da izvajajo preglede, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem;

([1]) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

([3]) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

([4]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

([5]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

(d) izrecni pooblastitvi Komisije in Računskega sodišča, da izvajata revizije v obdobju, ko je makrofinančna pomoč Unije na voljo, in po njem, vključno z revizijami dokumentov in revizijami na kraju samem, kot so operativne ocene;

(e) zagotovitvi, da je Unija upravičena do predčasnega poplačila posojila, kadar se ugotovi, da je Tunizija v zvezi z upravljanjem makrofinančne pomoči Unije vpletena v kakršno koli goljufijo ali korupcijo ali katero koli drugo nezakonito dejavnost, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Pred izvedbo makrofinančne pomoči Unije Komisija z operativnimi ocenami presodi ustreznost finančnih ureditev, upravnih postopkov ter mehanizmov notranje in zunanje kontrole Tunizije, ki so pomembni za pomoč.

Člen 7

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 8

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto do 30. junija predloži poročilo o izvajanju tega sklepa v predhodnem letu, vključno z oceno tega izvajanja. V poročilu se:

(a) preuči napredek, dosežen pri izvajanju makrofinančne pomoči Unije;

(b) ocenijo gospodarske razmere in obeti za Tunizijo ter napredek, dosežen pri izvajanju strateških ukrepov iz člena 3(1);

(c) navede povezava med pogoji gospodarske politike, določenimi v memorandumu o soglasju, tekočimi gospodarskimi in fiskalnimi rezultati Tunizije ter odločitvami Komisije o izplačilu obrokov makrofinančne pomoči Unije.

2. Komisija najpozneje dve leti po koncu obdobja iz člena 1(4) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o naknadni oceni, v katerem oceni rezultate in učinkovitost zaključenih ukrepov makrofinančne pomoči Unije ter navede, v kolikšni meri so prispevali k ciljem pomoči.

Člen 9

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourgu, 6. julija 2016

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
M. SCHULZ	I. KORČOK

Skupna izjava Evropskega parlamenta in Sveta

Ta sklep se sprejme brez poseganja v skupno izjavo, sprejeto skupaj s Sklepom 778/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji, ki naj še naprej velja za podlago vsem sklepom Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju makrofinančne pomoči tretjim državam in ozemljem.